

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 5/2021
24.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Весна Субић, у предмету предлагача „Чез Србија“ ДОО са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Валентина Ђорђевић Мијатовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 868/2021 (предмет Трећег основног суда у Београду П1 5582/10), након спроведеног испитног поступка, донео је дана 24.05.2021. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 868/21 (предмет Трећег основног суда у Београду П1 5582/10).

Образложење

Предлагач је дана 26.04.2021. године поднео председнику Врховног касационог суда приговор ради убрзања поступка у предмету Трећег основног суда у Београду П1 5582/10. У приговору је навео да је тужилац АА поднео тужбу Трећем основном суду у Београду ради отказа уговора о раду од 11.11.2009. године, те да је Први основни суд у Београду донео пресуду П1 5582/10 од 29.06.2011. године којим је тужбени захтев одбијен. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1299/2014 од 28.04.2016. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, а тужилац је против другостепене пресуде поднео ревизију 10.10.2016. године. Трећи основни суд у Београду је доставио предлагачу ревизију на одговор тек 25.04.2019. године, на коју је предлагач, као тужени благовремено поднео одговор на ревизију, да би у новембру 2020. године извршио увид у списе и том приликом утврдио да у списима нема одговора на ревизију, због чега је 10. новембра 2020. године поново доставио суду одговор на ревизију. Трећи основни суд је списе предмета упутио Врховном касационом суду 26.03.2021. године, ради одлучивања о ревизији тужиоца. Због чињенице да је од подношења ревизије до прослеђивања предмета Врховном касационом суду протекло четири и по године сматра да је у предмету Трећег основног суда у Београду П1 5582/2010 предлагачу повређено право на суђење у разумном року, те је предложио да се наложи поступајућем судији да у том предмету хитно предузме све потребне мере и радње у циљу убрзања и што хитнијег окончања поступка.

Одлучујући о приговору на основу члана 7. став 2, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), Врховни касациони суд је утврдио да је приговор неоснован.

У спроведеном испитном поступку, у коме је прибављен извештај од писарнице Врховног касационог суда, утврђено је да су списи предмета, ради одлучивања о ревизији тужиоца примљени у Врховни касациони суд 07.04.2021. године и да су судији известиоцу у рад предати 13.04.2021. године. Предмет је већан 15.04.2021. године, а одлука је урађена и достављена судској пракси 29.04.2021. године.

Уставом Републике Србије, у члану 32. став 1. је прописано да свако има право да му независтан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року, у члану 4. је прописано да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду утврђене чињенице, у смислу садржине одредби чланова 1, 3, 8. и 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, из којих произлази да је сврха коришћења овог правног средства - приговора, убрзање поступка, што је у конкретном случају приговором предлагача и тражено, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења. Наиме, предмет на који се односи приговор за убрзање поступка окончан је пре одлучивања о овом приговору, у року прописаном чланом 7. истог Закона. С обзиром на дужину трајања овог поступка у целини, као и да је предмет окончан пре достављања приговора Врховном касационом суду, а одлука урађена и достављена судској пракси 29.04.2021. године, приговор је неоснован.

Судија
Весна Субић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од осам дана од пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић